

Сборник съдебна практика

Съединени дела T-316/14 RENV и T-148/19

Kurdistan Workers' Party (PKK)
срещу
Съвет на Европейския съюз

Решение на Общия съд (четвърти разширен състав) от 30 ноември 2022 година

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу РКК — Замразяване на средства — Обща позиция 2001/931/ОВППС — Приложимост към въоръжен конфликт — Терористична група — Факти, на които се основават решенията за замразяване на средства — Решение, взето от компетентен орган — Орган на трета държава — Преразглеждане — Пропорционалност — Задължение за мотивиране — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Изменение на жалбата“

1. *Съдебно производство — Решение или регламент, които заместват обжалвания акт в хода на производството — Ново обстоятелство — Разширяване на първоначалните искания и основания — Условие — Акт, предмет на първоначалното искане за отмяна — Понятие (член 86, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд; решения (ОВППС) 2015/521, (ОВППС) 2015/1334, (ОВППС) 2017/1426 и (ОВППС) 2020/1132 на Съвета; регламенти 2019/1337, 2020/19 и 2020/1128 на Съвета)*

(вж. т. 21, 22, 24 и 25)

2. *Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Решение за замразяване на средства — Приемане или оставане в сила въз основа на национално решение за започване на разследване, наказателно преследване или осъждане — Орган, който е компетентен да приеме посоченото национално решение — Понятие — Административен орган — Включване — Условия (член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 на Съвета)*

(вж. т. 32, 33, 50—55, 58 и 63)

3. *Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Решение за замразяване на средства — Приемане или оставане в сила въз основа на национално решение за започване на разследване, наказателно преследване или осъждане — Преразглеждане с цел да се обоснове оставянето в списъка за*

*замразяване на средства — Сътрудничество между Съвета и компетентните органи — Обхват — Разграничение между първоначално приемане и преразглеждане на актове
(член 1, параграфи 4 и 6 от Обща позиция 2001/931 на Съвета)*

(вж. т. 35 и 40)

4. *Европейски съюз — Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Задължение за лоялно сътрудничество между държавите членки и институциите на Европейския съюз — Първоначално решение за замразяване на средства — Обосноваване — Тежест на доказване, носена от Съвета — Обхват
(член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 на Съвета)*

(вж. т. 36, 37 и 137)

5. *Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Решение за замразяване на средства — Приемане или оставяне в сила въз основа на национално решение — Нови факти, обосноваващи оставянето в сила, които трябва да са установени с национално решение, взето след решението, което е основание за първоначалното включване в списъка — Липса
(член 1, параграфи 4 и 6 от Обща позиция 2001/931 на Съвета)*

(вж. т. 38, 43, 151, 152 и 192)

6. *Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Решение за замразяване на средства — Приемане или оставане в сила въз основа на национално решение за започване на разследване, наказателно преследване или осъждане — Задължение за мотивиране на Съвета — Обхват
(член 296 ДФЕС и член 263, параграф 4, втора алинея ДФЕС; член 4, параграфи 1 и 6 от Обща позиция 2001/931 на Съвета; Регламент № 2580/2001 на Съвета, решения (ОВППС) 2019/25 и (ОВППС) 2019/1341 на Съвета; регламенти № 125/2014, № 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 и 2017/1420 на Съвета)*

(вж. т. 39, 138, 153, 216—219, 222—224, 227—231 и 238)

7. *Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Решение за замразяване на средства — Приемане или оставане в сила въз основа на национално решение за започване на разследване, наказателно преследване или осъждане — Липса на изискване националното решение да се вписва в рамките на наказателно производство stricto sensu — Условия
(член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 на Съвета)*

(вж. т. 56 и 57)

8. *Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Задължение за лоялно сътрудничество между държавите членки и институциите на Европейския съюз — Решение за замразяване на средства — Приемане или оставане в сила въз основа на национално решение за започване на разследване, наказателно преследване или осъждане — Национално решение за осъждане — Липса на задължение за посочване на сериозните и убедителните доказателства или улики, на които се основава националното решение*
(член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 на Съвета; регламенти № 125/2014, № 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 и 2017/1420 на Съвета)

(вж. т. 73—76 и 80)

9. *Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Решение за замразяване на средства — Приемане или оставане в сила въз основа на национално решение — Орган, който е компетентен да приеме посоченото национално решение — Понятие — Орган на трета държава — Включване*
(член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 на Съвета; регламенти № 125/2014, № 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 и 2017/1420 на Съвета)

(вж. т. 85 и 86)

10. *Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Решение за замразяване на средства — Приемане или оставане в сила въз основа на взето от орган на трета държава национално решение за замразяване на средства — Допустимост — Условие — Национално решение, прието при спазване на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита — Задължение на Съвета да извърши проверка — Задължение за мотивиране — Обхват*
(член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 на Съвета; решения (ОВППС) 2019/25 и (ОВППС) 2019/134 на Съвета; регламенти № 125/2014, № 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 и 2017/1420 на Съвета)

(вж. т. 87, 88, 91, 93—98)

11. *Съдебно производство — Жалба в първоинстанционно производство — Изисквания за форма — Определяне на предмета на спора — Ясно и точно изложение на посочените правни основания — Изискване за представяне на доказателства в подкрепа на изтъкнатото основание — Липса — Допустимост*
(член 21, първа алинея и член 53, първа алинея от Статута на Съда; Член 76, буква г) от Процедурния правилник на Общия съд)

12. *Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Замразяване на средства — Приложно поле — Лица, групи и образувания, участващи в извършването на терористични действия — Първоначално вписване — Терористични действия — Понятие — Квалификация, извършена от националните органи — Задължение на Съвета да извърши проверка (член 1, параграфи 3, 4 и 6 от Обща позиция 2001/931 на Съвета)*

(вж. т. 109—118, 139—146)

13. *Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Замразяване на средства — Обща позиция 2001/931 — Приложно поле — Въоръжен конфликт по смисъла на международното хуманитарно право — Включване (член 1, параграф 3, първа алинея от Обща позиция 2001/931 на Съвета; Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета; Регламент № 2580/2001 на Съвета)*

(вж. т. 122—124, 127—131 и 134)

14. *Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Замразяване на средства — Приложно поле — Принцип на самоопределение — Разграничаване на целите, с които се упражнява правото на самоопределение, и възприетото поведение за постигането им — Право на преценка на Съвета (член 1, параграф 3, първа алинея, подточки i)—iii) от Обща позиция 2001/931 на Съвета)*

(вж. т. 125, 126, 131 и 133)

15. *Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Решение за замразяване на средства — Обезпечителен характер на приетите мерки — Принцип за законоустановеност на престъплението и наказанието — Приложимост — Липса (член 49, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз; Обща позиция 2001/931 на Съвета)*

(вж. т. 136)

16. *Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Решение за замразяване на средства — Оставяне в сила въз основа на национално решение — Национално решение, което само по себе си вече не позволява да се*

направи извод, че продължава да е налице рискът от участие в терористични действия — Задължение на Съвета да отчете по-нови факти, които сочат, че този риск продължава да е налице

(член 1, параграфи 4 и 6 от Обща позиция 2001/931 на Съвета; решения (ОВПС) 2019/25 и (ОВПС) 2019/1341 на Съвета; регламенти № 125/2014, № 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 и 2017/1420 на Съвета)

(вж. т. 147—150, 158, 164, 166—168, 172, 175, 181, 184—186, 188, 196—198, 200, 202, 203, 253 и 254; т. 1 от диспозитива)

17. *Европейски съюз — Съдебен контрол за законосъобразност на актовете на институциите — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Решение за замразяване на средства — Оставяне в сила въз основа на национално решение, прието компетентен орган — Обхват на контрола — Контрол, който обхваща всички установени факти, сочещи, че продължава да е налице рискът от участие в терористични — Факти, които не са изцяло изведени от национално решение, взето от компетентен орган — Липса на последици*
(член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931 на Съвета)

(вж. т. 154)

18. *Право на Европейския съюз — Принципи — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Решение за замразяване на средства — Право на достъп до документите — Право, обусловено от искане в този смисъл до Съвета — Липса на нарушение*
(Обща позиция 2001/931 на Съвета; Регламент № 2580/2001 на Съвета)

(вж. т. 165 и 240)

19. *Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Замразяване на средства на организация, участваща в извършването на терористични действия — Ограничения на правото на собственост, свободата на стопанска инициатива и правото на събрания — Нарушение на принципа на пропорционалност — Липса*
(Обща позиция 2001/931 на Съвета; решения (ОВПС) 2019/25 и (ОВПС) 2019/1341 на Съвета; регламенти № 2580/2001, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 и 2017/1420 на Съвета)

(вж. т. 206—211, 214 и 215)

20. *Жалба за отмяна — Отменително съдебно решение — Последици — Задължение за приемане на мерки за изпълнение — Обхват — Задължение да не се заменя*

отмененият акт със засегнат от същия порок акт — Разширяване на обхвата на това задължение по отношение на последващите актове
(член 266 ДФЕС; член 60, параграф 2, втора алинея от Статута на Съда)

(вж. т. 246—248)

21. *Съдебно производство — Съдебни разноски — Необосновано или злонамерено причинени разходи — Последници от неизпълнението от страна на Съвета на задължението му да изведе последниците от установената с отменителното съдебно решение незаконосъобразност — Осъждане на всяка от страните да понесе направените от нея съдебни разноски*
(член 133, член 134, параграфи 1 и 3, член 135, параграф 2 и член 219 от Процедурния правилник на Общия съд)

(вж. т. 251, 255—259)

Резюме

От 2002 г. Kurdistan Workers' Party (РКК) е включена — като организация, която участва в терористични действия — в списъците на лицата или образуванията, спрямо които се прилагат мерки за замразяване на средства, приложени към Обща позиция 2001/931/ОВППС и към Регламент № 2580/2001¹. В актовете, които приема през 2014 г. по отношение на тази организация, Съветът се основава на национални решения, приети съответно от британски и американски органи, към които от 2015 г. се добавят и френски съдебни решения.

С решение от 22 април 2021 г., Съвет/РКК (С-46/19 Р)², Съдът отменя решението на Общия съд от 15 ноември 2018 г., РКК/Съвет (Т-316/14)³, с което се отменят редица актове, приети от Съвета на Европейския съюз между 2014 г. и 2017 г.⁴, с които РКК е оставена в спорните списъци. Това дело е върнато на Общия съд за ново разглеждане (Т-316/14 RENV) и е съединено с дело РКК/Съвет (Т-148/19), в което РКК иска отмяна и на актовете, приети спрямо нея от Съвета в периода между 2019 г. и 2020 г.⁵

¹ Обща позиция 2001/931/ОВППС на Съвета от 27 декември 2001 година за прилагането на специални мерки за борба с тероризма (ОВ L 344, 2001 г., стр. 93; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 179) и Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 344, 2001 г., стр. 70; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 169). Тези актове редовно се актуализират.

² Решение от 22 април 2021 г., Съвет/РКК (С-46/19 Р, ЕУ:Т:2021:316).

³ Решение от 15 ноември 2018 г., РКК/Съвет (Т-316/14, ЕУ:Т:2018:788).

⁴ Регламент за изпълнение (ЕС) № 125/2014 на Съвета от 10 февруари 2014 г. (ОВ L 40, 2014 г., стр. 9), Регламент за изпълнение (ЕС) № 790/2014 на Съвета от 22 юли 2014 г. (ОВ L 217, 2014 г., стр. 1), Решение (ОВППС) 2015/521 на Съвета от 26 март 2015 г. (ОВ L 82, 2015 г., стр. 107), Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/513 на Съвета от 26 март 2015 г. (ОВ L 82, 2015 г., стр. 1), Решение (ОВППС) 2015/1334 на Съвета от 31 юли 2015 г. (ОВ L 206, 2015 г., стр. 61), Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1325 на Съвета от 31 юли 2015 г. (ОВ L 206, 2015 г., стр. 12), Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2425 на Съвета от 21 декември 2015 г. (ОВ L 334, 2015 г., стр. 1), Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1127 на Съвета от 12 юли 2016 г. (ОВ L 188, 2016 г., стр. 1), Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/150 на Съвета от 27 януари 2017 г. (ОВ L 23, 2017 г., стр. 3), Решение (ОВППС) 2017/1426 на Съвета от 4 август 2017 г. (ОВ L 204, 2017 г., стр. 95), Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1420 на Съвета от 4 август 2017 г. (ОВ L 204, 2017 г., стр. 3).

⁵ Решение (ОВППС) 2019/25 на Съвета от 8 януари 2019 г. (ОВ L 6, 2019 г., стр. 6), Решение (ОВППС) 2019/1341 на Съвета от 8 август 2019 г. (ОВ L 209, 2019 г., стр. 15), Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1337 на Съвета от 8 август 2019 г. (ОВ L 209, 2019 г., стр. 1), Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/19 на Съвета от 13 януари 2020 г. (ОВ L 81, 2020 г., стр. 1), Решение (ОВППС) 2020/1132 на Съвета от 30 юли 2020 г. (ОВ L 247, 2020 г., стр. 18), Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1128 на Съвета от 30 юли 2020 г. (ОВ L 247, 2020 г., стр. 1).

С решението си, постановено по двете дела, Общият съд отменя регламентите, приети от Съвета през 2014 г., в частта, в която оставят РКК в спорните списъци, с мотива че Съветът не е изпълнил задължението си да актуализира преценката дали продължава да е налице риск от участие на РКК в терористична дейност. Що се отнася до последващите актове на Съвета обаче, Общият съд заключава, че основанията, изтъкнати от жалбоподателя във връзка с американските и британските национални решения, не позволяват да се постави под съмнение преценката на Съвета, че продължава да е налице такъв риск, която се основава по-специално на отчитането на последващи инциденти и действия. По повод на тези дела Общият съд пояснява и практиката си относно обхвата на член 266 ДФЕС в областта на ограничителните мерки.

Съображения на Общия съд

Най-напред, Общият съд припомня принципите, които ръководят първоначалното приемане на ограничителни мерки и тяхното преразглеждане от Съвета на основание на Обща позиция 2001/931/ОВППС⁶. Така, тъй като самият Съюз не разполага с възможност да провежда разследвания, производството, което може да доведе до приемане на първоначална мярка за замразяване на средства, протича на две равнища: национално, с приемане на решение от компетентен национален орган по отношение на заинтересованото лице, и европейско, с решението на Съвета за включване на заинтересованото лице в разглеждания списък, въз основа на прецизна информация или материал в съответното дело, от които е видно, че е взето такова решение на национално равнище. Това предварително решение служи за установяване на наличието на сериозни и достоверни доказателства или улики за участието на засегнатото лице в терористична дейност, сметени от посочените национални органи за надеждни. При това положение Съветът не е длъжен да проверява истинността на фактите, приети за установени в националните присъди, обосновали първоначалното включване, или кой носи отговорност за тези факти, и следователно предметът на тежестта на доказване, която носи в това отношение, е относително ограничен.

По-нататък, Общият съд посочва, че по отношение на всеки от оспорените актове следва да се прави разграничение според това дали се основават на решенията на компетентните национални органи, обосновали първоначалното включване на жалбоподателя, или се основават на последващи решения на тези национални органи или на факти, които Съветът самостоятелно е приел за установени⁷. Така, що се отнася до фактите, на които се позовава Съветът, за да докаже, че продължава да е налице риск от участие в терористична дейност при периодичното преразглеждане на приетите преди това мерки⁸, Съветът е този, който трябва да докаже, в случай на оспорване, верността на фактическите констатации, посочени в актовете за оставяне на засегнатите образувания в списъците, а съдът на Съюза — да провери дали те отговарят на действителността.

⁶ Вж. член 1, параграфи 4 и 6 от Обща позиция 2001/931/ОВППС.

⁷ Тези два вида основания се уреждат от различни разпоредби на Обща позиция 2001/931/ОВППС, първите попадат в обхвата на член 1, параграф 4, а вторите — на член 1, параграф 6 от тази позиция.

⁸ Вж. член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931/ОВППС.

Освен това Общият съд посочва, че Съветът продължава да носи задължение за излагане на мотиви както по отношение на инцидентите, приети за установени в националните решения, взети предвид при първоначалното приемане на разглежданите актове, така и по отношение на инцидентите, приети за установени в последващи национални решения, или инцидентите, които Съветът самостоятелно е взел предвид.

Що се отнася до заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство от 29 март 2001 г., с която се забранява РКК, Общият съд припомня, че в практиката си той вече е приел, че това решение е издадено от „компетентен орган“ по смисъла на Обща позиция 2001/931/ОВППС, тъй като последната не изключва възможността да се вземат предвид решения на административни органи, когато тези органи могат да се считат за „еквивалентни“ на съдебните органи, тъй като решенията им подлежат на обжалване по съдебен ред както от фактическа, така и от правна страна. Всъщност заповедите на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство подлежат на обжалване пред Proscribed Organisations Appeal Commission (Апелативна комисия за забранените организации) и евентуално пред апелативна юрисдикция.

В случая, след като уточнява, че Общата позиция не изисква решението на компетентния орган да е взето в рамките на наказателно производство *stricto sensu*, Общият съд констатира, че заповедта от 2001 г. действително е част от борбата с тероризма и от национално производство за налагане спрямо РКК на превантивни или репресивни мерки. Общият съд заключава, че обжалваните актове отговарят на условията, поставени в това отношение от Общата позиция⁹.

За сметка на това Общият съд счита, че Съветът е трябвало да провери квалификацията на фактите, извършена от компетентния национален орган, и дали действията, които този национален орган е взел предвид, съответстват на определението за терористично действие, установено в Общата позиция. В това отношение той счита за достатъчно, че в изложенията на мотивите, приети от Съвета в подкрепа на обжалваните актове, се посочва, че Съветът е проверил дали основанията за решенията на компетентните национални органи попадат в обхвата на определението за тероризъм в Обща позиция 2001/931/ОВППС. Общият съд уточнява, че това задължение за проверка се отнася само до инцидентите, които са били приети за установени в решенията на националните органи, обосновавали първоначалното включване на съответното образувание. Всъщност, когато при периодичното преразглеждане¹⁰ реши да остави името на дадено образувание в списъците за замразяване на средства, Съветът трябва да докаже само, че продължава да е налице риск това образувание да участва в такива действия.

Така при това преразглеждане Съветът е длъжен да провери дали след първоначалното включване на името на съответното лице или образувание фактическото положение не се е променило, що се отнася до участието на това лице или образувание в терористична дейност, и по-специално дали това национално решение не е било отменено или оттеглено поради наличието на нови факти или доказателства или поради промяна на преценката на компетентния национален орган. В това отношение сам по себе си фактът, че националното решение, обосновоало първоначалното включване, остава в сила, може в светлината на изтеклото време и с оглед на промяната на обстоятелствата в конкретния случай да не е достатъчен, за да се направи извод за продължаващо наличие на риска. При това положение Съветът е длъжен да основе оставянето в сила на ограничителните мерки на

⁹ Член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС.

¹⁰ На основание член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931/ОВППС.

актуализирана преценка на положението, която доказва, че този риск продължава да е налице. В този случай Съветът може да се основе не само на по-нови факти, установени с национални решения, взети от компетентни органи, но и на по-нови факти, установени чрез други източници, а следователно може да се основе включително на свои собствени изводи.

Общият съд отбелязва, че в тази хипотеза съдът на Съюза е длъжен да провери, в изпълнение на задължението за мотивиране, дали мотивите, посочени в изложението на мотивите, които обосновават оставянето в списъците за замразяване на средства, са достатъчно точни и конкретни, а като част от контрола за материална законосъобразност — дали тези мотиви са подкрепени с доказателства и почиват на достатъчно солидна фактическа база. Така, независимо дали тези факти са установени с национално решение, взето от компетентен орган, или чрез други източници, в случай на оспорване Съветът трябва да докаже верността на възприетите фактически констатации, а съдът на Съюза — да провери дали съответните факти отговарят на действителността.

Накрая, що се отнася до член 266 ДФЕС — изтъкнат от РКК само по дело T-148/19 — съгласно който институцията, чийто акт е бил отменен, е длъжна да предприеме необходимите мерки за изпълнение на решението за отмяна¹¹, Общият съд припомня, че това задължение възниква от момента на постановяване на съответното съдебно решение, с което се отменя решение, за разлика от съдебните решения, с които се отменя регламент¹². Така към датата на приемане на решенията от 2019 г., които засягат РКК, Съветът е бил длъжен или да заличи РКК от списъка, или да приеме акт за ново включване в списъците в съответствие с мотивите на решението от 15 ноември 2018 г. (T-316/14). Общият съд подчертава, че ако не съществува такова задължение, постановената от съда на Съюза отмяна би била лишена от полезно действие.

В това отношение Общият съд отбелязва, че в решенията от 2019 г. Съветът е възпроизвел същите мотиви като тези, на които се е позовал в актовете от 2015—2017 г., обявени за незаконосъобразни с решението от 15 ноември 2018 г. Макар Съветът да е подал жалба срещу това решение, която няма суспензивно действие, подобен отказ на Съвета да изведе последиците от силата на пресъдено нещо може да подкопае доверието на правните субекти в спазването на съдебните решения. Тъй като обаче решението от 22 април 2021 г., Съвет/РКК (C-46/19 P), отменя решението от 15 ноември 2018 г., РКК/Съвет (T-316/14), по-специално в частта, в която това решение отменя актовете от 2015—2017 г., и предвид обратното действие на тази отмяна от Съда, Общият съд счита, че неизпълнението от Съвета на неговите задължения не може да доведе до отмяна на решенията от 2019 г. Тъй като обаче жалбоподателят е могъл да счете, че има основание да подаде жалбата по дело T-148/19, Общият съд взема предвид това обстоятелство при разпределянето на съдебните разноски между страните.

¹¹ Член 266 ДФЕС: „Институцията, органът, службата или агенцията, чийто акт е бил отменен или чието бездействие е било обявено за противоречащо на Договорите, е длъжна да предприеме необходимите мерки за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз. Това задължение не засяга задължението, което може да произтече от прилагането на член 340, втора алинея“.

¹² Съгласно член 60, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз решенията, с които се отменят регламенти, влизат в сила едва с изтичането на срока за обжалване или, ако бъде подадена жалба — с отхвърлянето ѝ.

С оглед на гореизложеното Общият съд заключава, що се отнася до периодичното преразглеждане от страна на Съвета¹³, че последният не е изпълнил задължението си да актуализира преценката за продължаващо наличие на риск от участие на РКК в терористична дейност във връзка с актовете от 2014 г. Поради това Общият съд отменя регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014 на Съвета по дело T-316/14 RENV. За сметка на това, що се отнася до последващите актове от 2015—2017 г. и до решенията от 2019 г., Общият съд заключава, че изтъкнатите от жалбоподателя основания не позволяват да се постави под съмнение преценката на Съвета, че продължава да е налице риск участие на РКК в терористична дейност, която продължава да е надлежно обоснована от оставянето в сила на заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство, както и, според случая, от други последващи инциденти. Поради това Общият съд отхвърля жалбата по дело T-316/14 RENV в останалата ѝ част, както и жалбата по дело T-148/19.

¹³ На основание член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931/ОВППС.